

ОБЈЕКТИВНА ОДГОВОРНОСТ

Одговорност друго и трећетуженог за насталу штету заснована је на одредбама члана 173 и 174 ЗОО-а, без обзира на кривицу, као вршиоцима опасне делатности и имаоцима опасне ствари у вези с којима је настала штета и те одговорности би се могли ослободити у целости или делимично само под условима из члана 177 став 1, 2 и 3 ЗОО-а ако докажу да је штета у целости или делимично проузрокована неким узроком ван ствари или радњом оштећеника или трећег лица које они нису могли предвидети, избећи или отклонити, независно од тога да ли су предузете све прописане мере заштите безбедности и здравља на раду радника који су радили на градилишту, те ко је ангажовао тужиоца и био дужан да предузима те мере.

Из образложења: Првостепеном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев те су обавезани друготужени Б.И. предузетник и оснивач СЗР „Б.Д. Б.И.“ Власотинце и трећетужена С.И. предузетник и оснивач СЗР „И.Г.З. И.С.“ Црна Трава да тужиоцу М.С. солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова, страха, душевних болова због умањења општих животних активности и наружености износе наведене у изреци пресуде док је у односу на првотуженог „Б. Г.“ доо Београд одбијен тужбени захтев. Одлучујући о изјављеним жалбама тужиоца и друготуженог и трећетуженог, другостепени суд је исте сматрао неоснованим. Правилно је првостепени суд утврдио својства тужених тако да је првотужени био инвеститор, а друго и трећетужени извођачи радова. Тужилац као радно ангажован код извођача радова на непокретности, нема својство трећег лица у односу на наручиоца радова – првотуженог због чега не постоји одговорност првотуженог за штету насталу код тужиоца. Одговорност друготуженог и трећетуженог за насталу штету заснована је на одредбама члана 173 и 174 ЗОО-а, без обзира на кривицу, као вршиоцима опасне делатности и имаоцима опасне ствари у вези с којима је настала штета и те одговорности би се могли ослободити у целости или делимично само под условима из члана 177 став 1, 2 и 3 ЗОО-а ако докажу да је штета у целости или делимично проузрокована неким узроком ван ствари или радњом оштећеника или трећег лица које они нису могли предвидети, избећи или отклонити, независно од тога да ли су предузете све прописане мере заштите безбедности и здравља на раду радника који су радили на градилишту, те ко је ангажовао тужиоца и био дужан да предузима те мере. Објективна одговорност друго и трећетужених постоји јер из утврђења првостепеног суда несумњиво произилази да су исти били извођачи грађевинских радова (који су и обезбеђивали градилиште) и да су били имаоци мердевина које су проузроковале повреду тужиоца, јер су се на градилишту налазиле управо за потребе извођења њихових радова. Извођење грађевинских радова којима се баве друго и трећетужени, сматра се опасном делатношћу, а за штету изазвану опасном делатношћу одговорност се не заснива на кривици, већ на створеном ризику, и на узочној вези између догађаја за који странка одговара и последице тог догађаја који представља штету на основу члана 173, 174 и 177 став 4 ЗОО-а.

(Пресуда Основног суда у Сомбору П.494/10 од 11.01.2013. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж.2145/13 од 06.02.2014. године)